

§ 1. W zarządzeniu Ministrów: Szkolnictwa Wyższego, Oświaty i Zdrowia z dnia 25 maja 1954 r. w sprawie egzaminów wstępnych i regulaminu uczelnianych komisji do spraw rekrutacji i wydziałowych komisji dla doboru kandydatów na I rok studiów w szkołach wyższych (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-55, poz. 755 i z 1955 r. Nr 63, poz. 747) § 17 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 17. Dla kandydatów, którzy otrzymali na egzaminie pisemnym ocenę niedostateczną z jednego przedmiotu, przewodniczący może wyznaczyć termin egzaminu ustnego z tego przedmiotu. W przypadku wątpliwości przy ustalaniu poziomu przygotowania naukowego kandydata komisja może wezwać do egzaminu ustnego również tych kandydatów, których egzamin pisemny został oceniony

pozytywnie. Łączna ocena egzaminu pisemnego i ustnego jest oceną ostateczną, braną pod uwagę przy kwalifikowaniu kandydata. Kandydat, który otrzymał z dwóch wypracowań egzaminu pisemnego oceny niedostateczne, nie może być dopuszczony do egzaminu ustnego.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 5 sierpnia 1955 r.

Minister Szkolnictwa Wyższego: A. Rapacki
Minister Oświaty: W. Jarosiński
Minister Zdrowia: w z. B. Kożusznik

911

ZARZĄDZENIE MINISTRA OŚWIATY

z dnia 8 sierpnia 1955 r.

w sprawie upoważnienia podległych Ministrowi Oświaty szkół i zakładów do udzielania zamówień w zakresie robót i dostaw osobom nie wymienionym w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych.

Na podstawie § 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. z 1949 r. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448 oraz z 1952 r. Nr 19, poz. 116) zarządza się, co następuje:

§ 1. Upoważnia się szkoły i zakłady oświatowo-wychowawcze do udzielania zamówień osobom nie wymienionym w § 8 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. (Dz. U. z 1949 r. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448 oraz z 1952 r. Nr 19, poz. 116) bez potrzeby uzyskania stwierdzenia

odmowy przyjęcia przez osoby wymienione w § 8 tego rozporządzenia w zakresie drobnych remontowych robót budowlano-montażowych o wartości do 3000 zł.

§ 2. Upoważnienie, o którym mowa w § 1, wygasa z dniem 31 grudnia 1955 r.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1955 r.

Minister Oświaty: W. Jarosiński

912

ZARZĄDZENIE MINISTRA HUTNICTWA

z dnia 16 lipca 1955 r.

w sprawie organizacji wewnętrznej i sposobu działania Państwowej Inspekcji Gazowniczej oraz zasad i trybu postępowania pokontrolnego.

Na podstawie art. 4 ust. 2 dekretu z dnia 12 maja 1954 r. o Państwowej Inspekcji Gazowniczej (Dz. U. Nr 23, poz. 84) oraz art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 18 kwietnia 1955 r. o przekształceniu urzędu Ministra Górnictwa w urząd Ministra Górnictwa Węglowego (Dz. U. Nr 18, poz. 105) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołane w zarządzeniu artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły dekretu z dnia 12 maja 1954 r. o Państwowej Inspekcji Gazowniczej (Dz. U. Nr 23, poz. 84).

§ 2. 1. Zadaniem Państwowej Inspekcji Gazowniczej, zwanej dalej „Inspekcją”, jest nadzór i kontrola przestrzegania przez zakłady przemysłowe produkujące, odbierające i przesyłające gaz przepisów o racjonalnym i oszczędnym użytkowaniu gazu mocnego (wysokokalorycznego).

2. W szczególności do zakresu działania Inspekcji należy:

- 1) kontrola wykonania zarządzeń właściwych organów w sprawie dostawy i użytkowania gazu,
- 2) sprawdzanie stanu, sposobu działania i stopnia wykorzystania urządzeń produkcyjnych, przemysłowych, pomiarowych i odbiorczych gazu oraz sposobu ich eksploatacji,
- 3) sprawdzanie sposobu pomiaru i ewidencjonowania gazu,

4) sprawdzanie u dostawców zgodności ilości gazu oddawanego do użytku z technicznymi możliwościami dostawcy, wynikającymi z racjonalnej gospodarki gazem,

5) kontrola zgodności poboru gazu z przyznanymi przydziałami,

6) kontrola racjonalnego użytkowania gazu i wprowadzenia usprawnień u odbiorców i dostawców,

7) kontrola zgłaszanych zapotrzebowań gazu,

8) kontrola wykorzystania gazów słabych (niskokalorycznych) i urządzeń do ich produkcji w zakładach, które produkują lub są odbiorcami gazów mocnych, oraz kontrola możliwości zastąpienia gazów mocnych innym paliwem,

9) wymierzenie kar pieniężnych za naruszenie przepisów o oszczędnym i racjonalnym użytkowaniu gazu lub niestosowanie się do nakazów i zakazów wydanych w tym zakresie albo uniemożliwianie lub utrudnianie organom Inspekcji wykonywania ich uprawnień nadzorczych i kontrolnych.

3. Minister Hutnictwa zatwierdza roczne plany kontroli i ustala zasadnicze wytyczne działalności Inspekcji.

§ 3. 1. Na czele Inspekcji stoi Główny Inspektor, odpowiedzialny za całokształt działalności Inspekcji.

2. Główny Inspektor podlega Ministrowi Hutnictwa.
3. Głównego Inspektora powołuje i odwołuje Minister Hutnictwa.

4. Głównego Inspektora zastępuje starszy inspektor wyznaczony przez Ministra Hutnictwa.

§ 4. 1. Inspekcja ma organizację bezwydziałową.

2. Głównemu Inspektorowi podlegają starsi inspektorzy i inspektorzy.

§ 5. Do zakresu działania Głównego Inspektora należy kierowanie działalnością Inspekcji, a w szczególności:

- 1) opracowywanie planów kontroli,
- 2) analiza protokołów i projektów wniosków z przeprowadzonych kontroli oraz występowanie z wnioskami do zakładów kontrolowanych lub jednostek nadrzędnych o wydanie właściwych zarządzeń w zakresie gospodarki gazem,
- 3) orzekanie o karach na podstawie art. 8.

§ 6. Do zakresu działania starszych inspektorów i inspektorów Inspekcji (zwanych dalej w skróceniu „inspektorami”) należy:

- 1) przeprowadzanie kontroli w zakładach przemysłowych produkujących, przesyłających i odbierających gaz,
- 2) sporządzanie w toku kontroli protokołów,
- 3) opracowywanie sprawozdań i projektów wniosków z przeprowadzonych kontroli wraz z uzasadnieniem,
- 4) ustalanie na podstawie materiałów statystycznych, czy normy stosowane w zakładach przemysłowych są zgodne z zasadami racjonalnego i oszczędnego spalania gazu,
- 5) sprawdzanie wykonania zarządzeń pokontrolnych.

§ 7. 1. Inspektorzy wykonują kontrolę w zakładach przemysłowych na podstawie okresowych planów kontroli.

2. Niezależnie od kontroli planowych inspektorzy wykonują kontrole doraźne na zlecenie Ministra Hutnictwa lub Głównego Inspektora.

§ 8. Inspektorzy przy spełnianiu czynności służbowych legitymują się legitymacją służbową oraz imiennym upoważnieniem do przeprowadzenia kontroli, wystawionym na piśmie, zaopatrzonym w okrągłą pieczęć urzędową i podpis Głównego Inspektora.

§ 9. Inspektor powinien wyłączyć się od przeprowadzania kontroli, o ile kierownik (dyrektor) kontrolowanego zakładu przemysłowego lub inne osoby odpowiedzialne za gospodarkę gazem są w takim do niego stosunku, że może powstać wątpliwość co do jego bezstronności, a w szczególności gdy jedna z wyżej wymienionych osób jest jego małżonkiem, wstępnym lub zstępnym krewnym, bratem lub siostrą albo ich zstępnym.

§ 10. 1. Przeprowadzanie kontroli powinno odbywać się w obecności kierownika (dyrektora) kontrolowanego zakładu przemysłowego lub osób odpowiedzialnych za gospodarkę gazem.

2. Protokół z kontroli powinien być podpisany przez kierownika (dyrektora) kontrolowanego zakładu przemysłowego i osobę odpowiedzialną za gospodarkę gazem oraz przez kontrolującego inspektora.

3. W przypadku odmowy podpisu kierownika (dyrektora) zakładu lub osoby odpowiedzialnej inspektor czyni wzmiankę o tym w protokole.

4. Jeden egzemplarz protokołu powinien być pozostawiony kierownikowi (dyrektorowi) zakładu przemysłowego.

§ 11. Protokół z kontroli stanowi stwierdzenie faktów, ujawnionych w toku kontroli gospodarki gazem. Do protokołu powinny być dołączone wszelkie materiały dowodowe zebrane w toku kontroli, o czym należy uczynić wzmiankę w pro-

tokole. Załączniki powinny być podpisane przez przedstawicieli zakładu i kontrolującego inspektora.

§ 12. Inspektorzy mają prawo wglądu do wszelkich materiałów i robienia z nich notatek i wyciągów, dotyczących gospodarki gazem. Dostawcy i odbiorcy gazu obowiązani są ułatwić dostęp do tych materiałów, jak również i do wszelkich urządzeń gazowych.

§ 13. Kierownik (dyrektor) kontrolowanego zakładu przemysłowego lub osoba odpowiedzialna za gospodarkę gazem ma prawo wnieść do protokołu zastrzeżenia lub wyjaśnienia bądź przesłać je wprost do Inspekcji.

§ 14. W przypadku stwierdzenia w czasie kontroli rażącego uchybienia w zakresie prawidłowości gospodarki gazem inspektor powinien wystąpić do kierownika kontrolowanego zakładu przemysłowego z wnioskiem o wydanie doraźnych zarządzeń w sprawie natychmiastowego usunięcia stwierdzonych uchybień.

§ 15. W przypadku stwierdzenia naruszeń przepisów o racjonalnym i oszczędnym użytkowaniu gazu lub niestosowania się do nakazów i zakazów wydanych w tym zakresie albo uniemożliwiania lub utrudniania wykonania usprawnień nadzorczych i kontrolnych inspektor powinien sporządzić dodatkowy protokół zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 października 1954 r. w sprawie karania przez Państwową Inspekcję Gazowniczą za naruszenie przepisów o racjonalnym i oszczędnym użytkowaniu gazu (Dz. U. Nr 50, poz. 256), załączając ten protokół do protokołu kontroli.

§ 16. W przypadku stwierdzenia w czasie kontroli rażącego niedbalstwa lub szkodnictwa gospodarczego mającego cechy przestępstwa inspektorzy zawiadamiają o tym niezwłocznie władze powołane do ścigania przestępstw.

§ 17. W wyniku kontroli Inspekcja kieruje wnioski pokontrolne, zwane dalej „wnioskami”, do jednostki skontrolowanej lub do jej jednostki nadrzędnej. Odpisy wniosków skierowanych do jednostki skontrolowanej powinna otrzymać jej jednostka nadrzędna.

§ 18. 1. Jednostka, do której skierowano wnioski pokontrolne, obowiązana jest wydać zarządzenie niezbędne do realizacji tych wniosków w terminie przewidzianym we wniosku. Jednostka ta ponosi odpowiedzialność za wydane zarządzenia i powinna dopilnować ich wykonania.

2. O wydaniu zarządzeń i ich wykonaniu jednostka skontrolowana lub jej jednostka nadrzędna zawiadamia niezwłocznie Inspekcję. Odpis zawiadomienia o wykonaniu zarządzeń przez jednostkę skontrolowaną powinna otrzymać jej jednostka nadrzędna.

§ 19. 1. Jeżeli jednostka skontrolowana lub jej jednostka nadrzędna ma zastrzeżenia co do wniosków postawionych przez Inspekcję, powinna zgłosić je do Inspekcji z należytym umotywowaniem w terminie 7-dniowym od dnia otrzymania wniosków. O ile termin oznaczony we wniosku wynosi mniej niż 7 dni, zgłoszenie powinno nastąpić najpóźniej w terminie podanym we wniosku.

2. Inspekcja po rozpatrzeniu zgłoszonych zastrzeżeń może zmienić swoje wnioski albo od nich odstąpić.

3. W przypadku nieuwzględnienia zastrzeżeń Inspekcja przedstawia sprawę Ministrowi Hutnictwa do decyzji.

§ 20. Inspekcja przesyła do Ministerstwa Kontroli Państwowej:

- 1) roczne i kwartalne plany kontroli w terminie do dnia 15 miesiąca poprzedzającego rok lub kwartał oraz sprawozdania z wykonania tych planów,
- 2) odpisy wydanych aktów normatywnych z zakresu racjonalnej gospodarki gazem.

§ 21. Inspekcja przeprowadza kontrole doraźne na wniosek Ministerstwa Kontroli Państwowej oraz kieruje do tegoż Ministerstwa wnioski o przeprowadzenie kontroli ogólnej danej jednostki, o ile w wyniku kontroli dokonanej przez organy Inspekcji zostanie stwierdzona konieczność kontroli ogólnej.

§ 22. Inspekcja zawiadamia niezwłocznie Ministerstwo Kontroli Państwowej o wynikach kontroli mającej szczególne znaczenie dla interesów Państwa, przekazując odpisy całości kontroli.

§ 23. W przypadku zbiegu kontroli organów Inspekcji i Ministerstwa Kontroli Państwowej organy Inspekcji włączają

się do kontroli prowadzonej przez Ministerstwo Kontroli Państwowej w celu dokonania wspólnej kontroli.

§ 24. W przypadku stwierdzenia w toku kontroli nadmiernego przydziału gazu dla poszczególnych zakładów przemysłowych Inspekcja występuje do jednostki zatwierdzającej plany rozdziału gazu z uzasadnionym wnioskiem o zmniejszenie przydziału gazu.

§ 25. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Hutnictwa: w z. F. Kaim

913

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 1 sierpnia 1955 r.

w sprawie wypłaty rent osobom pozbawionym wolności.

Na podstawie art. 20 ust. 4 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 30, poz. 116) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W przypadku pozbawienia rencisty wolności przez okres dłuższy niż jeden miesiąc rentę przekazuje się więźniowi pod adresem więzienia.

2. Jeżeli do renty przysługują dodatki na dzieci, wnuki lub rodzeństwo, przekazuje się je do rąk osoby opiekującej się uprawnionymi.

§ 2. Z kwot przysługujących więźniom za okresy po dniu 1 lipca 1954 r. potrąca się kwoty wypłacane za te okresy członkom rodziny więźnia.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1954 r.

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:

w z. L. Chajn

914

LISTA OSÓB WYRÓŻNIONYCH ODZNAKĄ „PRZODOWNIKA PRACY”

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Przodownika Pracy” oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Przodownika Pracy” (Monitor Polski Nr A-46, poz. 626) następujące osoby zostały wyróżnione w 1955 r. odznaką

„PRZODOWNIKA PRACY”

przez Ministerstwo Obrony Narodowej:

Adamski Zbigniew, Balcerowski Stanisław, Bartkiewicz Józefa, Bawiec Tadeusz, Binda Wanda, Bernat Ignacy, Białecki Józef, Blaszczyk Franciszek, Błaszczewicz Małgorzata, Błażewicz Jadwiga, Bogdanowicz Anastazja, Bogucka Maria, Bogucki Józef, Borkowska Teresa, Brąjerek Błażej, Bułzacka Maria, Byczyński Edward, Czamrowska Konstancja, Celibała Roman, Celmer Stanisław, Citekowski Jerzy, Cwil Zdzisław, Czupryński Stanisław, Czuraj Barbara, Dańczak Edward, Dąbrowska Maria, Dermanowski Jan, Drożdżyńska Anna, Dybowski Antoni, Fijołek Anna, Finkbeiner Maksymilian, Gierłowska Maria, Głowacka Zofia, Gołębiowski Czesław, Gomoła Janina, Gondek Franciszek, Goraj Mieczysław, Gorczyńska Maria, Gowin Henryk, Grabowski Kazimierz, Grzegorzewska Zenona, Grześkowiak Przemysław, Harapczuk Halina, Harasiuk Stanisław, Hemka Mieczysław, Izdebska Eugenia, Janewicz Jadwiga, Janota Cecylia, Jarczyński Mieczysław, Jasiński Władysław, Jędrzejewski Teodor,

Kaczmarek Józef, Kałużny Teodor, Kapusta Marian, Kirklewski Czesław, Klatkiewicz Kazimierz, Kloczkowski Czesław, Kmiecik Stanisław, Kominek Franciszek, Kondracki Tadeusz, Kowalczyk Zdzisław, Kowalewicz Władysław, Kowalik Zygmunt Kowalski Ryszard, Kozłowska Janina, Krywińska Olga, Krzeszewski Stefan, Krzysztofczyk Andrzej, Kucewicz Ryszard, Kupler Henryk, Kwiec Józef, Kwitek Józef, Laskowski Adolf, Lebiódzik Jerzy, Ligman Helena, Lipiński Bogusław, Lipska Karolina, Malinowska Ludwika, Matusiewicz Irena, Mazurkiewicz Felicja, Michałowska Jadwiga, Mielczarek Stanisław, Mikuszewski Józef, Mioduszewski Witold, Modzelewski Tadeusz, Motylewski Jan, Napieraj Józef, Niklewicz Jadwiga, Nojek Leokadia, Nowak Antoni, Nowak Jan, Nyczka Józef, Owczarek Łukasz, Pawłowska Felicja, Piasecki Antoni, Piechut Władysław, Plutwińska Helena, Polak Janina, Prokop Piotr, Pruszkowska Stanisława, Radziński Edward, Rejniak Irena, Rodak Bogusław, Rurka Marian, Sarczyk Piotr, Selder Marian, Sierpiński Józef, Simińska Helena, Skropczyński Jan, Skuza Michał, Sondej Franciszek, Starzyńska Zofia, Swiechowicz Lidia, Szczepankowski Tadeusz, Szczotka Genowefa, Szkop Marian, Szymczyk Czesław, Tabor Jan, Tancuła Stanisław, Tokarski Roman, Tomczak Władysław, Torbus Stanisław, Trusewicz Wanda, Ulanowska Jadwiga, Urbańska Marianna, Walczak Franciszek, Wawrzyński Waclaw, Wierzbowski Henryk, Wiliński Jan, Winter Leonard, Witkowski Władysław, Wojciechowski Alojzy, Wojtczak Stanisława, Wojtowicz Anna, Woźniak Ignacy, Zieliński Waclaw, Zomer Marianna, Zak Władysława.